

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (5/6/2011)

Αναγνώσματα:

*Απόστολος: Πράξ. κ', 16 – 18, 28 – 36. Ευαγγέλιο: Ιωάν. ιζ', 1 – 13
(Εωθινόν 10°, Ήχος πλ.β')*

Η Ενότητα της Εκκλησίας

Στον κήπο της Γεσθημανή, μάς μεταφέρει, αδελφοί μου, το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα. Λίγες στιγμές πριν η σπείρα των ανόμων Τον οδηγήσει στον δρόμο του Πάθους και του Μαρτυρίου, ο Κύριός μας προσεύχεται στον Θεό Πατέρα, με τρόπο εναγώνιο και δραματικό. Αποκαλύπτει ότι η αιώνια ζωή είναι η γνώση του αληθινού Θεού, η αποδοχή του Ιησού Χριστού, ως Σωτήρα και Λυτρωτή. Ζητεί, όμως, από τον Πατέρα να διαφυλάξει τους Μαθητές του, οι οποίοι αναλαμβάνουν, πλέον, το βαρύ ιεραποστολικό έργο της διάδοσης του Ευαγγελίου στα πέρατα της οικουμένης. Ζητεί να τους διατηρήσει ενωμένους, όπως τους κράτησε και Εκείνος στη διάρκεια της επί γης δράσης Του.

Η εναγώνια ικεσία του Χριστού για την ενότητα των Μαθητών είχε προφητικό χαρακτήρα. Ο Κύριος γνώριζε ότι ο κίνδυνος της διάσπασης των εργατών του Ευαγγελίου, στην πορεία του χρόνου, ήταν υπαρκτός. Γνώριζε ότι τα ανθρώπινα πάθη και οι πολιτικές σκοπιμότητες θα έθεταν σε κίνδυνο το οικοδόμημα της Εκκλησίας, κορυφαίο αγαθό της Οποίας είναι η ενότητα. Γι' αυτό η μέριμνά Του για την διατήρησή της, στο μέτρο της ενότητας του Ιδίου με τον Θεό Πατέρα, είναι έντονη και διαχρονική.

Το έργο και την μέριμνα του Κυρίου για την ενότητα της Εκκλησίας ανέλαβαν, στην πορεία της ιστορίας, οι Άγιοι και Θεοφόροι Πατέρες, οι οποίοι συγκρότησαν τις Επτά Οικουμενικές Συνόδους της ενωμένης Χριστιανοσύνης, των πρώτων χιλίων χρόνων Εκκλησιαστικού βίου, καθώς και εκείνοι των κατά τόπους Ιερών Συνόδων. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν οι 318 Θεοκίνητοι Πατέρες που συναπάρτισαν την πρώτη, εν Νικαία, Οικουμενική Σύνοδο, την Σύναξη των οποίων εορτάζει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία. Αγωνίστηκαν, με συνέπεια και φόβο Θεού, για να διαφυλάξουν το αγαθό της ενότητας, η οποία απειλήθηκε και απειλείται, από τρεις, κυρίως, παράγοντες: **Ο πρώτος είναι οι αιρέσεις**, οι οποίες πλήττουν την Θεολογική ομοιογένεια της Εκκλησίας. Παραλλάσσουν την Δογματική Της διδασκαλία. Αλλοιώνουν την αλήθεια της Ορθοδόξου πίστεως περί της Αγίας Τριάδος, της Υπεραγίας Θεοτόκου, των Αγίων και των επιμέρους ζητημάτων που συνιστούν την Συνοδικά κατοχυρωμένη Δογματική αλήθεια.

Ο δεύτερος παράγοντας που απειλεί την Ενότητα της Εκκλησίας είναι **τα σχίσματα**. Αυτά, συνήθως, είναι καρπός ανθρώπινων μικροτήτων και σκοπιμοτήτων, εφήμερων εγωισμών, που αφορούν και πλήττουν, κυρίως, την διοικητική διάρθρωση της Εκκλησίας. Το πάθος της πρωτοκαθεδρίας και της επιβολής, ακόμα και με τρόπους εκβιαστικούς, της επιθυμίας του ενός, με το πρόσχημα της δήθεν διαφύλαξης ιστορικά παραδεδομένων δικαιωμάτων, ήσσονος σημασίας, ταλαιπώρησε την Εκκλησία μέχρι και τις μέρες μας, απειλώντας την κατ' ουσίαν ενότητά Της. Πρόκειται για συμπεριφορές που, ασφαλώς, απάδουν του ήθους και της ταπείνωσης του Ιησού και κομματιάζουν το αγαθό της Ενότητας το οποίο Εκείνος ευαγγελίστηκε.

Ο τρίτος παράγοντας, που θέτει εν αμφιβόλω την ενότητα της Εκκλησίας, είναι οι, κατά καιρούς, **πολιτικές παρεμβάσεις** στα εσωτερικά Της. Το φαινόμενο άρχισε να παρατηρείται κατά τους πρώτους αιώνες της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, όταν η πολιτική εξουσία, παρενέβαινε αποκάλυπτα σε αμιγώς Εκκλησιαστικά ζητήματα, προκαλώντας έριδες και μάχες μεταξύ των Εκκλησιαστικών ηγετών. Το κακό, όμως, δεν περιορίστηκε μόνο σ' εκείνη την εποχή. Φθάνει και μέχρι τις μέρες μας, όταν η πολιτική εξουσία, εκμεταλλευόμενη την Εκκλησιαστική αδυναμία και νωθρότητα, λαμβάνει αποφάσεις και νομοθετεί εις βάρος της παράδοσης και του Ορθόδοξου ήθους του λαού. Με τον τρόπο αυτό προκαλεί εσωτερικές συγκρούσεις και αντεγκλήσεις, που συνιστούν σοβαρότατο κίνδυνο για την ενότητα της Εκκλησίας.

Απέναντι σ' αυτούς τους κινδύνους οι Άγιοι Πατέρες αντέταξαν την ανάγκη υπέρβασης των ανθρώπινων μικροτήτων και εγωισμών, που δε συνάδουν προς πρόσωπα έχοντα πνευματική εξουσία, εντεταλμένα να οδηγούν τον λαό του Θεού στον δρόμο της σωτηρίας. Συνέστησαν την ταύτιση του Σώματος του Χριστού κάτω από την σκέπη της Ορθόδοξης Δογματικής διδασκαλίας και Θεολογίας, η οποία είναι διαχρονική και επίκαιρη, ακριβώς γιατί είναι καρπός του φωτισμού και της έμπνευσης του Παναγίου Πνεύματος. Κάλεσαν, τέλος, όλους όσους έχουν στα χέρια τους και διαχειρίζονται, ανθρωπίνως, τα Εκκλησιαστικά ζητήματα, να αγωνίζονται για την ενότητα της Εκκλησίας, έχοντας πάντοτε υπόψιν την προειδοποίηση του Πρύτανη του χορού των Αγίων Πατέρων, Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου: *«Τίποτα δεν παροξύνει τον Θεό περισσότερο όσο η διαίρεση της Εκκλησίας. Ούτε υπάρχει χειρότερο από τις φιλονικίες και τις μάχες εντός της Εκκλησίας, που Την διασπούν, όπως διασπούν και τον άρραφο χιτώνα του Χριστού, τον οποίο ούτε οι ληστές δεν τόλμησαν να κομματιάσουν. Την αμαρτία της διαίρεσης ούτε το αίμα του μαρτυρίου δε μπορεί να εξαλείψει»*¹ ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ P.G. 48,863